

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 19. De Tucumaniæ rebus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

TUCUMANIA inter Paraquariam & Chilenum regnum media, ab Oriente partim ipsi Paraquario, partim Argenteo flumini adjacentes terras respicit, ab Occidente Peruviae montibus terminatur. Versus Austrum planitie camporum ad fretum Magellanicum exporrecta, quā Septemtrioni obvertitur, ferocissimis nationibus intercipitur. Intra temperatam zonam tota est, nisi quā extrema sui parte in Torridam aliquousque excurrit: & quod mireris, ea pars frigoribus immodecīs obnoxia, utpote montibus ardua, varias veterum de zonā torridā conjecturas luculenter explodit. Cæterū Tucumania trecentis leucis varia latitudine in conum fermē desinente longa, quadrifariam universim habitatur. Australiores in campis & abruptis montibus nullo fixo loco vivunt, viictum venatione querunt: storeas portatiles pro tentoriis aut domibus habent. Boreales in paludibus pīscatione præsertim se sustentant. utrisque eadem ferocitas: Australibus proceritas, Borealibus stupiditas major. Inventa ossa Gigantum quadruplo staturam hominis superantia: quamquam jam vix reperias qui octo pedes excedant, alii tenebris nati, ipso aere sibi interdicentes, integrā fere vitā, factis sub terrā speluncis sese sepeliunt. Ultimi denique in exiguis pagis per valles & montium asperitates ob Peruviae vicinitatem, & commercium, aliquanto cultius ac lautiū degunt. Eadem fermē omnibus innata legnities, eadem inertia: æris & argenti, quo non carent, exiguis usus. Aurum multum illis decise mavelim afferere, quam Europæis serutandi diligentiam. Tucumanes ovibus ad portanda onera utuntur, quarum forma cum Camelorum pullis comparari potest: magnum robur earum est: lanarum verò longè major, quam nostratis, tenuitas: ex his omnis generis vestes, sericas maximè referentes, texuntur. Sunt item leones, quorum est cum Africanis consimilis figura, magnitudo tamen & magnanimitas longè inferior. Molossi molem non excedunt, nec rabiem, viresque vix exæquant: iubas non alunt, solo fermē rugitu terribiles. At tygium tanta est ferocitas quāta nullibi terrarum. Principes in Tucumanā fluvii duo sunt; unus à sapore Dulcis, alter ab faldine Salsus nuncupatur. Utterque quamvis innumeris rivis augeatur, torrenti quam fluvio similior, ne lintrum quidem, nisi per intervalla, capax est. Secundum hos Carcaranial celebratur: alii denique obscurā tenuique origine natū, ubi aliquantulum terræ spatiū percurrerint, suæ velut inopie verecundiā, aut ab hiaticis absorberi, aut à lacubus antequam nomen nanciscantur, ebibi se sinunt. Horum aliqui lignum & ossa in lapides vertunt, & tumores sub mento hominum & aliorum animalium pendentes, magnarum lagenarum ad instar, gignunt, quos aliorum fluviorum aquæ dissolvunt. Fluminum paucitatem abundē compensant è montibus & silvis fontium scaturigines, & in campis lacus, unde factum, ut olim magna sui parte Tucumania frequentaretur. Satis constat, à primis Hispaniæ colonis aliquot centena capitum millia in non magnis regionibus censita fuisse. Quā Peruviae contermini erant, Ingæ Regi parebant. Cæteri in factiunculas divisi, Casquis adhærebant, non tam moribus, quam diversitate linguatum notabiles. Raro duarum triūmve factionum populi ad propulsandos hostes conjurabant: nec aliud Hispanis olim fuit utilius ad debellandos hos populos, quam quod in commune vix consulerent.

PRIMUS, quod sciam, Tucumaniam detexit, 'nescio' quis Cæsar, Sebastiani Gavoti miles, qui anno sesquimillesimo trigesimo cum tribus sociis ex fluvio Argenteo in Peruviam iter exploraturus, inauditâ prorsus audaciâ felicitatéque, per terras nondum cognitas, per immensas rupes paludésque progressus, Tucumaniam totam, tum Chilensis regni fines, denique Peruviae maximam partem obiens, tandem ad Cusquensem urbem eo tempore pervenit, quo Franciscus Pizátrus Atavalipam Ingam, Cacamarçæ paludibus eductum vindictumque, destinabat ad mortem: confectis hoc in itinere bis mille leucis. Sed quia de terris ab eo milite reperiis, multa fabulosa traduntur, quæ post saeculum integrum adhuc fascinant multorum animos, arbitrantium in Australi Americâ terram ab hoc Cæsare Cæsarum dictam, adhuc esse irrepertam, auro argentoque scatentem, & hominum multitu-

CAPUT
XIX.
De Tucu-
manie re-
bus.

Tucumania
situa.

Indigenæ.

animalia.

Fluminis.

CAPUT
XX.
De primis
Tucuma-
næ reper-
toribus &
urbium
fundatori-
bus.

Fabulosa
Cæsareum
regio.

dinc